

лае, до къщата на Чамъ-Дере. Дере мълчеше, но вървеше подиръ Балканъ; така потърчаха кучетата по една колиба, нахояща се отъ страни, надъ дерето. Дерето е дълбоко, водата въ него се пълни, пръска на-горъ като водопадъ и изново пада на камънѣтъ; огромна една липа съ клонищата е прѣврѣчила прѣвъ потока и служи като мостъ за хайдушкитѣ рипания; това е бродъ прѣвъ Чамъ-Деренскитѣ потоци. За да прѣмине прѣвъ потокътъ по камънѣтъ и по птоветѣ нуженъ е острогълѣвъ конь съ чиличяни крака, който би явялъ да свача отъ дъверъ на камъкъ, да прѣскача прѣвъ откъляка на скалата, да се хвърля на дѣсно и на-лѣво, да не се прѣпъва и да не пада. За това е необходимъ киселжыйскый конь, какъвто е Сивко на Старитѣ Стефана.

Балканъ и Дере обиколиха около колибата, помирисаха, за вѣщо помежду си се гостѣвѣваха, послѣ валаха и тѣгнаха прѣвъ дяволскитѣ мостъ. Старитѣ Стефанъ влѣзе въ дерето. Коньтъ му се мѣташе, скачеше, обикалеше и се въртѣше като че ли играеше хоро. Ако нѣкой би вилѣлъ отъ страна, нему би се сторило че нѣкой си Франкони отъ парижскитѣ циркъ дава представление на хайлутитѣ, и той би помислилъ въ какъвъ бѣсенъ вѣсторѣ би докаралъ тойзи старъ дяволъ всичкитѣ врители, какъ всички би се стекли да му се любуватъ и какъ би му ржкоплѣскали, ако го прѣнесяха въ парижскитѣ циркъ, заедно съ коньтъ, дерето и канаритѣ. А пакъ тукъ никой не викаше bravo; старитѣ Стефанъ юнашки излѣзе на свойтъ конь въ дерето и прѣпусна подиръ вучетата; но кучетата се спрѣха и се върваха при него. Старитѣ Стефанъ се навеле къмъ сѣдлото и скришомъ се скри задъ канарата; коньтъ не прѣхна и не си помръдна краката, а кучетата си свиха подъ себе опашкитѣ, отпуснаха си ушиѣ и станяха като каменни подъ корена на коньтъ. Това бѣше най-дивото дере, кѣтѣ дохождаха само хайдучитѣ, киселжыйскитѣ и старитѣ мечки; пукнативитѣ се сѣщаха съ пукнативитѣ, но ниваква Ариадна не предлагаше своята нишка за да изведе изъ тойзи лабиринтъ; да се излѣзе изъ него може само съ